

El Constitucional suprimeix les 'beques Wert'

Resol que les ajudes per escolaritzar en castellà envaeixen competències catalanes



L'exministre J.I. Wert

Sare Gernika. Han fet un documental sobre presos bascos

"Hem volgut explicar les conseqüències de la dispersió de presos"

14a Fira del Trumío i la Tòfona de Catalunya
SOLSONA 3 i 4 de març de 2018

Organitzat: Amb el suport de:

837583-1182067T www.firadeltrumfo.com



EL PUNT AVUI+

1,20€

Edició de Lleida

DIMECRES • 21 de febrer del 2018. Any XLIII. Núm. 14555 - AVUI / Any XL. Núm. 13425 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT

P6-10

Investidura a la vista

A PUNT • JxCat i ERC afronten la recta final de la negociació, que podria passar per un paper rellevant de Puigdemont a Brussel·les i un nou president a Catalunya

Gabriel obre un nou front internacional a Suïssa



Artur Mas saluda després de declarar al Tribunal Suprem, ahir a Madrid ■ AFP / ÓSCAR DEL POZO

Mas: "L'1-0 fou ben real"

L'expresident i Neus Lloveras, lliures després de passar pel Suprem

L'ESPORTIU

FUTBOL LLIGA DE CAMPIONS



Messi i Iniesta celebren el gol del Barça ■ REUTERS

Valuós empat del Barça (1-1)

Messi neutralitza el gol inicial del Chelsea en un discret partit del Barça

Nacional

P21

Tres detinguts pels atemptats del 17-A

Arrestats a França per la seva relació amb Driss Oukabir, que és a la presó

PER FI EL MANTENIMENT DEL TEU ASCENSOR A MIDA

MANTENIMENT JA ERAHORA

www.citylift.net

CITY

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Pere Bosch i Cuenca



La punxa d'en Jap

Joan Antoni Poch

La covardia de García Albiol



El diputat del grup mixt al Parlament Xavier García Albiol va afirmar, aquest di-lluns, que el fet que l'exdiputada de la CUP

Anna Gabriel hagi decidit quedar-se a Suïssa i no anar a declarar al Tribunal Suprem posa de manifest que "aquells que són tan valents al Congrés o al carrer de llançar missatges en contra d'Espanya i intentar incendiar la població (...), a l'hora de la veritat, quan són ells que han de donar compte davant de la justícia, són covards". Covard és, segons el diccionari de l'Institut d'Estudis Catalans, la persona que "té por del perill". La por és, tot sigui dit, una emoció ben humana; i, per tant, es fa difícil retreure-la més enllà de la prepotència i la fatxenderia, dues actituds ben característiques del diputat del grup mixt. Es fa difícil, en tot cas, qualificar com a covarda l'actuació d'una persona que opta per un exili ple d'incerteses; i encara més quan es veu obligada a fer-ho per "la impossibilitat de tenir un judici just". No es tracta

Xavier García Albiol hauria de preguntar-se si la covardia no és molt més atribuïble als que recorren a la repressió per por a la democràcia

d'un argument menor; sobretot si tenim en compte com funciona la justícia espanyola, amb "fiscals de confiança" (Sánchez Camacho *dixit*), jutges que es canvien a conveniència (cas Gürtel), ministres que anuncien inhabilitacions i sentències (Rafael Catalá) abans que es produeixin, i una aplicació del Codi Penal a la carta dels interessos del PP. El govern espanyol ha promogut una "causa general" contra l'independentisme en la qual no existeixen ni la racionalitat ni els límits, talment com la que va instruir el franquisme. L'objectiu, com aleshores, consisteix a liquidar l'oposició i immobilitzar la ciutadania; i, per fer-ho possible, ha ressuscitat els "delictes d'opinió", ha restablert l'esperit inquisitorial i ha perseguit les persones no per possibles delictes que hagin comès, sinó per les seves opinions polítiques. En tot cas, doncs, García Albiol hauria de preguntar-se si la covardia és atribuïble a aquells que fugen de tot això o als que recorren a la repressió i l'autoritarisme perquè, com sempre, tenen por al diàleg i a la democràcia.



Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Fabra cubista

Mentre Picasso pintava *Les senyorettes del carrer d'Avinyó*, Pompeu Fabra elaborava la gramàtica catalana i els seus diccionaris. Li va sortir una obra cubista, esperit del temps: les verticals dels apòstrofs, les horitzontals dels guions, les diagonals a dreta i esquerra dels accents, el punt volat... El tennis és un joc cubista. Pompeu Fabra el practicava. El punt volat de les eles geminades és la pilota que vola entre els límits de la pista. La ce trencada, que és la falç de la c i de l'abecedari, està pensada perquè figuri en els bodegons amb diaris de Braque i del mateix Picasso, o està extreta d'aquestes obres. No gosaré dir que tingui alguna cosa a veure amb la insígnia de la Revolució Russa que llavors es congriava. Fabra la va situar de seguida a la revista *L'Avenç*, que fins llavors s'havia dit *L'Avens*. Tota una declaració de principis, també artístics, o visuals. Va fer mal als ulls als que escrivien "ab", "cassador" o "tranquilament". Ja s'ha vist que havia de ser "amb", "caçador" i "tranquilament". Alguns malintencionats han dit que Fabra va fer unes normes que

“La ce trencada està extreta d'un bodegó amb diari de Picasso o Braque

anaven a la contra de les del castellà. Més aviat les va confeccionar mirant amb naturalitat el francès. Els catalans il·lustrats de l'època llegien en francès amb més facilitat que el propi català, que anava curt de publicacions. Els llibres més antics de l'Ateneu Barcelonès, entitat que Fabra va presidir, en són testimoni. N'hi ha més en francès que en castellà. L'adhesió immediata i general a les normes de Fabra per part dels escriptors de l'època s'explica també per aquest afrancesament previ. Quan Picasso visitava el prostíbul del carrer d'Avinyó de Barcelona ja sabia que pintaria l'obra fundacional

del cubisme a París.

L'Institut d'Estudis Catalans va suprimir l'any passat molts accents diacrítics fixats per Fabra. Va simplificar també el joc de pronoms febles. A mi ja m'està bé però pateixo pel patrimoni cubista del català i penso si per donar satisfacció a la graderia no substituïrem les regles del tennis per les del futbol. L'u a zero no tindrà mai la força de l'enigmàtic quinze a res. Alterar un pronom a "digues-li-ho" és com treure del quadre una senyoreta del carrer d'Avinyó.

Avui comença l'Any Fabra. Per celebrar-ho, el govern de Madrid i els partits que li donen suport han anunciat l'atac a la immersió del català a les escoles, manera fina i inicial de dir que el català els fa nosa pertot. Ja els en va fer durant el franquisme, i sempre. L'obra de Fabra va tenir poc temps per desenvolupar-se: aviat va venir la guerra. Ara rep noves invectives. Fabra, exiliat, va morir a Prada del Conflent, al peu del Canigó i en la Catalunya d'administració francesa. Mossèn Cinto, prefabricà i previsor, ja havia dedicat *Canigó* "als catalans de França".

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
Centraleta Girona: 972 18 64 00
Centraleta Barcelona: 93 227 66 00
Atenció al client: 972 18 64 80
Redacció Girona: Güell, 68. 17005
Redacció Barcelona: Diputació, 284, 4t. 08009

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directores adjunts: Jordi Grau (Girona), Pepa Masó i Joan Rueda (Informació general), Miquel Riera (Presència i Cultura), Xevi Sala (Europa-Món), Ramon Roca (L'Econòmic), Lluís Martínez (coordinació amb El Punt Avui Televisió), Ferran Espada (Local).
Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Pilar Esteban (Europa-Món), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Jaume Vidal (Cultura), David Castillo (Suplement Cultura), Andreu Puig (Fotografia), Quim Puigvert (Llengua), Jordi Molins (Disseny), Montse Martínez (Apunts), Carme Torns (Documentació), Susanna Oliveira (Barçakids), Marcela Topor (Catalonia Today), Jaume Batchellí (Producció), Montse Oliva (delegada a Madrid), Pere Gorgoll (Necrològiques), Antoni Dalmau, Tura Soler, Xavier Castillón i Anna Puig (Comarques Gironines), Mercè Ribé (Camp i Ebre), Joan Poyano (Lleida), David Brugué (Catalunya Central), Ricard Palou (Maresme).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.
Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama. Distribució: Concepció Casals.



Accedeix als continguts del web
Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/woh5yd>



A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

Segur, Mariano?

He perdut el compte de les ocasions en què Mariano Rajoy (fe-liç 2016!) ha donat per acabat el procés català. Que si “*el cuento del independentismo se ha acabado*”, que si “*ha triunfado la Constitución*” (ho escric en castellà perquè fa més patxoca), que si “*con el 155 se ha recuperado la normalidad*”... Segur, Mariano? A mi em fa la sensació que no. I tenint en compte la via suïssa que ahir va obrir l'exdiputada de la CUP Anna Gabriel, encara menys. Perquè la decisió que va anunciar no és menor. “*Gabriel huye de la justicia española*”, deien ahir alguns diaris digitals i bona part de la classe política espanyola (i ho torno a posar en castellà, insisteixo, perquè fa més patxoca). Doncs a mi em sembla que no. Gabriel no fuig. El que fa és defensar-se buscant l'empara internacional, com ho va fer el president Puigdemont i els quatre consellers que l'acompanyen a Brussel·les.

“Anna Gabriel no fuig. Es defensa. Evita una persecució que és política i internacionalitza el procés català”

“No tindrè un procés just a Espanya”, diu en l'entrevista que va concedir al diari suís *Le Temps*. Vostès n'estan convençuts, que tots els encausats pel Suprem, l'Audiencia Nacional, el jutjat número 13, i per tota la resta de jutjats que es fan i es desfan, tindran un judici just? Jo no. Per això penso que

obrir la via internacional no és només aconsellable sinó que és imprescindible. Perquè l'Estat pot actuar amb una gran impunitat de portes endins, però una altra cosa deu ser poder fer-ho de portes enfora. Si més no, Gabriel els ho complicarà una mica. I ja no en parlem si és cert, com apunten avui els periodistes d'aquesta casa, que JxCat i ERC han encarrilat les negociacions i que la investidura (les investidures, de fet) d'aquesta legislatura és/són a tocar. Després de tants dies encallats, de tant preguntar-nos què coi està passant, i de massa picabaralles públiques, “*el cuento del independentismo*” sembla que s'hauria no només encarrilat sinó internacionalitzat encara més. Sigui amb un president, sigui amb dos, l'acord que se'ns anuncia com a imminent és la millor resposta a una andanada judicial que fa més tuf de persecució política que no pas de justícia.

EDITORIAL

Gabriel i la via suïssa

La instrucció al Tribunal Suprem de la causa general contra el procés sobiranista de Catalunya continua a velocitat de creuer, mantenint injustament a la presó polítics i líders socials, citant-ne d'altres a declarar en qualitat d'investigats, imposant mesures cautelars a discreció del tribunal i, en definitiva, exhibint l'espasa de Dàmocles que penja sobre els partits independentistes, i per extensió sobre el Parlament de Catalunya i el futur de la política catalana en general. En aquest context, la decisió d'Anna Gabriel de no comparèixer davant el magistrat Pablo Llarena i exercir la seva defensa des de Suïssa és del tot legítima i posa una altra pedra a la sabata del govern espanyol, que, amb tot l'aparell de l'Estat al darrere, ha triat la via judicial com a única resposta al moviment sobiranista català, amb l'objectiu de reprimir-lo i liquidar l'amenaça d'una eventual independència de Catalunya.

Tothom té dret a la millor defensa possible i a un judici just, i la dirigent de la CUP no veu cap de les dues coses garantides posant-se, avui al Suprem, en mans de l'aparell judicial espanyol. No li falten motius i, per tant, la seva iniciativa té una clau personal clara, però també té una clau política evident, ja que multiplica la internacionalització del procés polític català i de l'ofensiva judicial espanyola contra els seus líders. A la via belga oberta pel president Carles Puigdemont i els consellers Comín, Serret, Puig i Ponsatí fa quasi quatre mesos, s'hi afegeix a partir d'ara la via suïssa com a nou obstacle per al corró judicial espanyol i alhora altaveu per denunciar no només la violació de drets fonamentals, sinó la persecució d'un referèndum, el de l'1 d'octubre, i del moviment independentista a Catalunya, que sempre s'ha expressat per vies democràtiques i de forma del tot pacífica.



De reüll

Anna Serrano

La cortina de fum

L'Estat espanyol és un país que, immers en la crisi institucional més gran des de la recuperació de la democràcia, es distreu amb la lletra de l'himne que Marta Sánchez proposa incorporar a la *Marcha real*. I el patriotisme, mai renyit amb el ridícul, està (de nou) servit. En la cursa que disputen el PP i Ciutadans per veure qui defensa més i millor la unitat d'Espanya, les dues forces s'afanyen per intentar rendibilitzar la iniciativa. Informatius i programes televisius s'hi agafen i el debat es focalitza en la nova versió. Això, mentre al

Congrés es continuen destapant les vergonyes de la trama Gürtel, amb l'empresari Álvaro Pérez, més conegut com *El Bigotes*, apuntant al marit de la popular María Dolores de Cospedal. Això, mentre, en plena ofensiva per fulminar la immersió lingüística, el Constitucional rebrega les pretensions de

l'executiu estatal que la Generalitat es fes càrrec de la despesa de les famílies que demanen l'escolarització en castellà. Això, mentre els dirigents independentistes van passant pel Tribunal Suprem. I amb la decisió d'Anna Gabriel de no comparèixer-hi i romandre a Suïssa, complicant encara més la voluntat dels de Rajoy d'intentar girar full de l'últim any, un cop s'hagi format govern a Catalunya. Com fent veure que no hi ha presos polítics i exiliats. La lletra de Sánchez, la gran cortina de fum. La ficció ideal per estalviar-se mirar la realitat de cara. A algú li estranya que es parli de l'himne?

Les cares de la notícia



EXPORTAVEU DE LA CUP AL PARLAMENT

Anna Gabriel

La defensa internacional

L'exdiputada de la CUP afegeix la via suïssa a la via belga oberta pel president Puigdemont i quatre consellers del govern. L'objectiu és tan legítim com defensar els seus drets, que veu compromesos en el procés judicial endegat a Espanya, i denunciar a Europa la injustícia d'aquest procés.



EXMINISTRE D'EDUCACIÓ I CULTURA

José Ignacio Wert

Beques il·legals

L'exministre, actualment gaudint del càrrec d'ambaixador del regne a l'OCDE, a París, va imposar les beques de 6.000 euros a pagar obligatòriament per la Generalitat a cada alumne que volgués estudiar en castellà en escoles privades. El TC ha estimat parcialment el recurs de la Generalitat i les ha anul·lat.



ARTISTA

Miquel Barceló

Exposició al Maresme

Una exposició de l'artista mallorquí a Catalunya sempre és una gran notícia. Serà a la Fundació Palau (Caldes d'Estrac), amb motiu de l'Any Palau, que commemora el centenari del poeta Josep Palau i Fabre. Són 68 obres de la col·lecció personal de Barceló, triades per ell mateix.



Tal dia
com
avui fa...



1 any La fi de la Model
La presó deixa de rebre preventius, que ara ingressaran a Brians 1, i a l'abril començarà el buidatge definitiu, que culminarà el mes de juny.

10 anys El nou transport
Els usuaris del primer dia lloen la puntualitat i la gran comoditat del TGV. El trajecte amb tren dura 40 minuts menys que l'avió.

20 anys Missió de pau
El secretari general de l'ONU, Kofi Annan, inicia amb bon peu la missió de pau a l'Iraq per aconseguir una sortida pacífica de la crisi amb els Estats Units.

Full de ruta

David Marín

Amb precisió suïssa



És ben trist que en el moment polític més important que pot tenir mai una societat (constituir-se o no en un estat nou de trinca, els límits entre la llei donada i les noves majories que la qüestionen, entre els reglaments i les llibertats, entre la repressió per protegir l'*statu quo* i la democràcia de poder canviar-lo), en un moment així, dic, és ben trist que el nivell del debat públic sigui tan i tan baix com per criticar, des de posicions aparentment serioses, que una antipalatalista hagi buscat aixopluc jurídic en "el nucli dur del capitalisme financer com és Suïssa". En l'era de les *fake news*, no podien faltar les *fake opinions* amb argumentacions de nivell de P3 de demagogia. Però senyors, que no eren els de la CUP, els de la demagogia fàcil?

En lloc d'entrar a fons en els motius que poden portar una dirigent política a refugiar-se de l'esperpèntica i venjativa persecució judicial i política que s'ha posat en marxa a l'Estat, el nivell de moltes anàlisis d'urgència va ser qüestionar amb un punt de befa que no hagués anat a Veneçuela o a Cuba. Mentre en aquest país ens estem jugant la convivència i la democràcia i centenars de persones es juguen presons i exilis per haver intentat donar sortida institucional a la demanda d'una majoria política, alguns s'entesten a fer anar caricatures de parvulari, en un esquema segons el qual a Suïssa hi va a esquiar i a ingressar diners la *gent de bé* –amb B de Bárcenas– i Espanya és un paradís de democràcia gràcies a una transició *exemplar* –amb E d'Estremera.

L'independentisme debat internament aquests dies entre el pragmatisme de fer govern per salvar les naus i recuperar forces per a més endavant, i la legitimitat de mantenir la pugna amb l'Estat encara que això signifiqui més presó i més bloqueig democràtic. Un debat difícil que cada dia veiem com el desgasta i fa posar nerviosos els acòlits. Però encara és més dur el debat que tenen davant dels nassos els partidaris d'una Espanya unida: val la pena mantenir a través d'una repressió que enfanga la política i la justícia espanyoles a nivells que mai no hauríem imaginat? Poden mirar cap a una altra banda amb acudits de pati d'escola, però el rellotge perquè la democràcia espanyola es contempli algun dia al mirall continua avançant. I ara, a més, amb una precisió suïssa.



Tribuna

Jordi Llavina. Escriptor

Els aniversaris de Fabra

Ja som de ple en l'Any Fabra, que té com a comissari —quins ois que em fa venir, aquesta paraula!— el filòleg Jordi Ginebra. Celebrem els 150 anys del naixement de l'il·lustre lingüista (que va morir en fa setanta) i el segle rodó de la publicació de la seva *Gramàtica catalana*. No pot mancar, doncs, un record sobre *el seny ordenador de la llengua catalana*. I ara encara menys, que és temps de repressió, una època en què la dreta –i no tan drete– espanyola torna a fer servir l'espantall de la llengua d'una manera absolutament irresponsable.

ABANS, PERÒ, PERMETEU-ME una reflexió sobre la cultura catalana: que estranya, i que meravellosa que és, aquesta petita cultura que ha estat capaç de produir filòlegs de l'estatura d'Antoni M. Alcover, Pompeu Fabra, Joan Coromines o Joan Solà. Sempre miro d'explicar-ho als meus alumnes: allò que està reservat a la feina pacient, de molts anys, d'una Acadèmia de la Llengua –representativa de tots els territoris i ben nodrida de membres pensants (i actuants)–, aquí s'ho han carregat a l'esquena, com un deure indefectible

i com una inajornable contribució moral a la llengua que ens defineix, homenots del ram de la filologia com aquests que acabo de consignar, entre uns quants més. Alcover (i Francesc de Borja Moll), amb un diccionari que és un tresor únic al món, i que als que escrivim en català ens omple de goig poder consultar ara i adés per trobar-hi, tan sovint, complicitats insospitades. Coromines, no amb un, sinó amb dos (tres, de fet) diccionaris que representen sengles catedrals. Solà, amb les seves diverses i valuoses contribucions...

VA SER, PRECISAMENT, GRÀCIES a l'enyorat professor i amic Joan Solà que em vaig fer conscient de la magna obra de Pompeu Fabra –un home a qui solem dir *Fabra*, a

“Va fer de l'estudi científic de la llengua la seva vocació, la seva vida

seques, i per a qui ens hauríem d'estalviar l'excessiva familiaritat d'anomenar-lo només pel nom, com fan alguns–: “Fabra aconseguí d'unificar i modernitzar l'ortografia (1913, 1917), que era un dels malsons i una pedra d'escàndol de tot el segle XIX; després establí el nucli més essencial de la gramàtica (1918), i finalment publicà (1932) el diccionari que ha estat la guia fonamental de la llengua fins als últims anys”. No s'hi va pas posar per poca cosa!

EL QUE SEMPRE M'HA ADMIRAT MÉS del personatge és que el seu destí no estava escrit: ell era químic. Però va fer de l'estudi científic de la llengua la seva vocació, la seva vida. Fabra és una icona, que es diria ara. Encara avui en reconeixem el mestratge. Que la commemoració d'aquest Any Fabra ens doni forces i raons per combatre moralment, i fermament, tots aquells que voldrien veure de bell nou, al cap dels anys, el nostre vigorós català reduït als usos familiars, constret cada vegada més per una implacable diglòssia que deleja la conversió d'una antiquíssima llengua de ciència i cultura en una lamentable patuès.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

La llengua com a instrument

■ Es diu en català que una cosa com més es remena més pudor fa i, pel que es veu, tenim especialistes en aquesta tasca. Encara que són molts, per sort la immensa majoria a Catalunya es mouen dins els més estrictes canons de la lògica i el seny. Ara es remena per enèsima vegada el tema de la llengua a les escoles a proposta de l'inefable govern de l'Estat. És penós que de tant en tant haguem de defensar de nou la nostra parla. El lamentable és que catalans com el Sr. Xavier Garcia Albiol es despenjin amb aquesta frase: “No usar la llengua com a instrument polític”. Jo li responc: qui és qui utilitza la llengua com a instrument polític? Que jo sàpiga el català és l'idioma autòcton de Catalunya i els catalans sabem ambdues –català i castellà– com mana l'Estatut i en general alguna més. Li diré que

quan en saps dues es més fàcil aprendre'n d'altres. Que no ens passi com algun governant que ens representa pel món sense entendre l'anglès. Sr. Albiol, quedi's a casa que els resultats no l'acompanyen.

BONAVENTURA BOSCH
San Joan Despí (Baix Llobregat)

El dilema independentista

■ L'independentisme està dividit entre dues opcions. 1. Fer Puigdemont president per restaurar la legalitat del govern, usurpada per l'Estat espanyol de forma il·legal i antidemocràtica. 2. Oferir a Puigdemont un càrrec representatiu de màxim nivell i fer president un polític lliure de processos judicials, amb l'objectiu immediat d'iniciar l'acció de govern, alliberar els presos polítics, suspendre l'article 155 i implementar una projecte social de caire republicà. Però la situació actual és tan complicada que és ben

compreensible dubtar sobre quin és el millor camí. Atribuir les discrepàncies a l'afany de poder dels partits, en aquest moment de repressió, em sembla injust, improcedent i un benefici per als contraris. Cal, això sí, el màxim esforç per mantenir la unitat i fer una anàlisi objectiva de les opcions. La primera comporta la manca de tot altre suport al govern independentista, la seva suspensió automàtica, seguir amb el 155 i l'augment de la repressió. Amb la segona hi haurà també un enfrontament amb l'Estat, que mantindrà el seu control amb repressió i el TC. L'enfrontament serà inevitable, però ara que està en perill la democràcia convé més sumar forces. No és l'independentisme qui ha de quedar aïllat, sinó els repressors. També per evitar la divisió en dues comunitats, objectiu màxim de Cs i PP. Cal confluïr i mobilitzar tots els demòcrates en defensa dels drets bàsics, inclòs el de deci-

dir, i per intentar una acció de govern republicana.

JAUME GARCIA RUIZ
Manresa (Bages)

Adoctrinament

■ Els que parlen ara d'adoctrinament a les escoles, no saben pas el que és aquesta paraula. Els que tenim més de 70 anys sí que ho sabem. A la meua escola ens van fer celebrar la tornada de la División Azul, les tropes que va enviar Franco per ajudar Hitler a la guerra de Rússia. Jo era petit i ni sabia de què em parlaven, però ens van posar la ràdio i ho vam celebrar en lloc de fer classe. També ens tocaven l'himne nacional d'Espanya a la missa... i no parlem de com ens van ensenyar la història!!! I ningú no ens ha demanat perdó!!! Les escoles d'ara ensenyen a pensar, que és justament el que des del govern central no volen.

TERESA DAVÍ PASCUET
Barcelona

La frase del dia



“L'objectiu no és la justícia, sinó la venjança i la humiliació a tot el poble de Catalunya”

Benet Salellas, EXDIPUTAT DE LA CUP



Tribuna

Melcior Comes. Escriptor

Sacrificis

Era del tot previsible que l'Estat espanyol, envalentit per la manera en què ha pogut contenir de moment la crisi catalana, provaria ara de fer tot el possible per liquidar el problema per sempre més. La seva retòrica ja és vella i sabuda; ho disfressa tot de *sentit comú* però tan sols hi ha pura raó d'estat. Hi ha un ideal d'Espanya que tant PP com PSOE i Ciudadanos té ben dibuixat, i ara és el moment de provar de fer-lo efectiu, quan l'opositor mostra més confusió i s'ha vist que a àmbit europeu es poden fer certes maniobres macabres i no hi ha ni censura ni resposta. L'estat català ha estat vençut: anem a lluitar ara contra la nació.

AIXÍ, L'OBJECTIU SERÀ ARA L'ESCOLA catalana, un dels nervis més sensibles del país; era previsible després del 155 i l'abolició de l'autogovern, culminada amb presó i exili per als seus màxims representants. Hem passat de voler exercir el dret a decidir per crear una República a lluitar per salvar el que semblava que ja seria per sempre més nostre sense discussió.

ESTEM FENT UNA SEGONA TRANSICIÓ, però més dèbils que no ho érem durant la primera. La societat catalana haurà de lluitar patèticament per fer-se sentir, amb una mà lligada a l'esquena, per mantenir una identitat i unes institucions que responguin a un autogovern mitjanament digne. Que estiguem defensant això, ara mateix, quan imaginàvem, fa sis mesos, que seríem capaços de fer una República més lliure i social i igualitària que aquesta carrinclona monarquia espanyola rigoirista i roïna, dins la qual encara potinejarem molta estona, no deixa de ser un motiu de gran tristor. Ja ni tan sols tenim aquella innocència dels que podien deixar-se enganyar.

ELS MATEIXOS DIRIGENTS POLÍTICS que fa només sis mesos feien conferències sobre la República imminent i ens demana-

ven el vot pel sí i ens explicaven com de pòlides serien les institucions republicanes, i com de justa seria la societat que se'n derivaria, ara ens diuen que s'ha de fer bondat, que l'Estat té força, que no cal anar a la presó per no res. I tenen tota la raó... El sobiranisme preparava una partida d'escacs contra l'Estat; però l'Estat agafava els guants de boxa.

ERA MÉS QUE PREVISIBLE que el rival polític atacaria sense pietat, perquè els estats es defensen, sobretot si abans s'han negat a cedir qualsevol sortida negociada. La República existia damunt dels informes i les teories d'un plegat d'acadèmics brillants i saberuts –papers que ara són proves d'uns delictes inventats però perseguits–: la realitat tenia més dimensions de les que estàvem disposats a admetre.

DESPRÉS DE CELEBRAR, tan a la contra i tan heroicament, l'1-O, s'haurien d'haver convocat eleccions, amb els mil atonyi-

nats amb les ferides fresques, sense passar a proclamar una República que no s'estava disposat a defensar? És possible que el projecte republicà hagi quedat cremat per a unes quantes generacions. La realitat pot ser així de crua. Espanya ha après, gràcies a aquesta ordalia, que Europa li està més a favor del que potser s'hauria atrevit a somiar. Una altra cosa és que pugui arribar a perdre els plets internacionals sobre determinades figures del sobiranisme, els quals són tractats com a presos polítics. La injustícia que pateixen indubtablement els nostres líders pot servir per reafirmar l'Estat espanyol en les seves conviccions, però. Ja que es violen els drets humans, que sigui almenys per mantenir la unitat del territori. Que acabi valent la pena.

NO CREC QUE SIGUI EL MOMENT d'avaluar l'estratègia que es va seguir, la qual, vistos els resultats, haurem d'admetre que no era la més encertada... Ara toca saber quin és el millor pla que es pugui seguir. Què s'hi pot fer, i qui pot fer-ho. És molt fàcil ser toreros des de la barrera, posarse exquisit i exigir als polítics que facin maniobres trencadores, quan no som nosaltres mateixos els que podem acabar a la presó o perdent el patrimoni. Ja no hi ha seguretat jurídica, i ben bé hom no sap fins a qui punt qualsevol cosa es pot convertir en incriminatòria. Però que deixin de mentir-nos. Si no es pot, o vol, fer més, que sigui dit a les clares.

HEM ARRIBAT FINS AQUÍ perquè hem sabut mirar-nos als ulls i explicar a la gent què es podia fer i quines altres coses no estàvem disposats a suportar. Espanya no ofereix un horitzó a l'altura de la dignitat catalana, és cert, podem autodeterminar-nos, sí, però no podem fer efectiva una nova entitat política davant de l'ús de la força d'un estat bel·licós. I no val la pena fer el milhomes de cara a la galeria pròpia; no ens acaba apropant, em temo, a la consecució del projecte polític final.

“Hem arribat fins aquí perquè hem sabut mirar-nos als ulls i explicar a la gent què es podia fer i quines altres coses no estàvem disposats a suportar”

De set en set

Manuel Castaño

Sigueu feliços



La Declaració d'Independència dels Estats Units (1776) consagra la "recerca de la felicitat", juntament amb

la vida i la llibertat, com un dret inalienable de les persones. Això és el dret a cercar la felicitat, no pas el dret a cercar la felicitat, no pas el d'esperar que l'Estat vingui a servir-te-la; però el món va en direcció contrària. Ja existeix, per decisió unànime de les Nacions Unides, el Dia Internacional de la Felicitat, el 20 de març; un Consell Mundial de la Felicitat, *think tank* de polítics i investigadors que pretenen establir els estàndards de la felicitat com a mesures a què haurien d'atenir-se els governs, i una Coalició per la Felicitat Global, de sis països molt avançats en el tema: Kazakhstan, Mèxic, Costa Rica, Portugal, Eslovènia i els Emirats Àrabs Units, on fins i tot tenen un ministeri per la felicitat i la qualitat de vida. El *Brave New World* d'Aldous Huxley ja no és una novel·la d'anticipació, comença a ser un reportatge d'actualitat. Si fins ara enteníem la felicitat com l'estat d'ànim resultant de múltiples i variables circumstàncies que conflueixen per atzar i no per voluntat pròpia, falta poc perquè una autoritat global estableixi els paràmetres objectius pels quals ens podrem i ens haurem de considerar feliços; els refractaris seran comminats a rendir-se. Ja fa temps que, sempre fent veure que és pel nostre bé, ens van arribant missatges sobre quina dieta hem de seguir, quines creences hem d'acceptar i a què hem de dedicar el temps lliure. Serà en la mesura que ens hi conformem que el govern de torn serà vist com un bon agent de la governança mundial.

Sísif

Jordi Soler



Nacional

El nou front internacional del procés: Suïssa



Gabriel escull el país helvètic perquè no s'hi preveuen els delictes de sedició ni rebel·lió

Revés del TC a les beques per estudiar en castellà

Anul·len els ajuts de 6.000 euros que 50 famílies reben i que va fixar el ministre Wert

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

JxCat i ERC: investidura encarrilada

ITINERARI Puigdemont seria reconegut en el Parlament i designat en un acte a Bèlgica per formar una estructura de govern republicà a l'exili **PARLAMENT** Proposaria un candidat alternatiu i Sánchez es manté com el millor situat

Odei A.-Etxearte
BARCELONA

Doble estructura de govern, una a Brussel·les i una d'autonòmica, i la preservació de la principal potestat del president per a Carles Puigdemont: la de la convocatòria electoral. JxCat i ERC enfilen la recta final de les negociacions amb un preacord que, des de la setmana passada, dona estabilitat a les converses i fa albirar l'horitzó del pacte definitiu. Segons diverses fonts conegudes de les negociacions, Puigdemont seria reconegut pel Parlament i designat fora del marc autonòmic en un acte a Brussel·les que deixaria pas a la formació d'una estructura de govern a l'exili que actuaria amb mentalitat republicana i amb una clara voluntat d'internacionalitzar el conflicte català. A l'acte, hi assistirien els diputats independentistes i, després, JxCat, ERC i la CUP investirian un president autonòmic alternatiu proposat per Puigdemont.

Catalunya i Bèlgica

El diputat Jordi Sánchez es manté com el candidat millor posicionat per a la investidura al Parlament. El 130è president de la Ge-

Les xifres

2

estructures governamentals es coordinarien: l'autonòmica des de Catalunya i la republicana des de Bèlgica.

2

setmanes és el termini màxim que s'han donat JxCat i ERC perquè es formi un govern que aixequi el 155.

50

per cent és el percentatge de l'estructura del govern autonòmic que van acordar repartir-se JxCat i ERC.

neralitat, en tot cas, mantindria la potestat de la decisió sobre la convocatòria d'eleccions a partir d'un pacte tàcit entre els socis de l'executiu, si bé serà el president votat per la cambra catalana qui en tindrà el poder executiu, d'acord amb el marc estatutari. Puigdemont també se centraria en les relacions exteriors. D'aquí a dues setmanes, segons veus conegudes de les converses,

es podria formar el govern autonòmic, que es coordinaria amb el republicà. Un executiu autonòmic que permetria aixecar el 155 i que prendria possessió com a colofó de tot un itinerari que formaria part de l'acord global que ultimem JxCat i ERC. Els futurs socis ja enllesteixen els detalls del govern que es pilotarà des de la plaça de Sant Jaume. JxCat i ERC també negocien si, abans de l'acte de Puigdemont a Bèlgica, aproven la proposta de resolució de reconeixement del govern legítim. Aquest seria el primer pas d'un camí que seguiria amb l'acte de Puigdemont a Brussel·les, que podria ser la setmana vinent. Això, però, dependrà de quan i com es tanca l'acord i dels terminis parlamentaris, segons les fonts consultades. Puigdemont podria anunciar abans o en aquest mateix acte qui vol que estigui al capdavant de la Generalitat. En paral·lel, els nacionalistes flamencs (N-VA) volen que Puigdemont participi dimarts en una conferència sobre Catalunya al parlament federal belga, i la cambra ho decidirà avui.

Després de dies i setmanes d'especulacions inter-



nes sobre candidats alternatius a Puigdemont, el de Sánchez és l'únic nom que es manté amb solidesa. Això sí, diverses fonts de la negociació asseguren que el seu nom no ha estat proposat oficialment encara. La tria del candidat a la investidura autonòmica, de fet, recau en el mateix Puigdemont. Sánchez, segons diverses fonts, estaria disposat a assumir la responsabilitat. El fet que l'expresident de l'ANC estigui en presó preventiva a Soto del Real lligaria amb l'estratègia de Puigdemont de mantenir la investidura a la cambra com una via de confrontació democràtica amb l'Estat espanyol però sense posar en risc els membres independentistes de la mesa del Parlament, començant pel president, Roger Torrent, ni els diputats de JxCat i

ERC que són investigats pel Tribunal Suprem. Tampoc influiria sobre la defensa dels presos polítics i els exiliats. Aquesta és una de les condicions que, de fet, ERC havia fixat per arribar a un acord global que permeti arribar fins a la formació d'un govern que aixequi la intervenció de l'autonomia en aplicació de l'article 155 de la Constitució.

Segona tanda

El moviment de Puigdemont faria que Torrent hagués d'obrir una nova tanda de contactes per proposar un candidat alternatiu per a la investidura al Parlament. Els republicans veurien bé que un pres sigui investit president de la Generalitat, com ho és també Oriol Junqueras a Estremera. El de Sánchez també és un

nom que podria encaixar el PDeCAT, tot i que tampoc ha estat formalment proposat. En tot cas, el consell nacional del PDeCAT haurà d'aprovar el candidat que designi Puigdemont, tal com va acordar la direcció amb el president de la Generalitat. El coordinador d'organització del partit, David Bonvehí, va anar dimecres passat a Brussel·les per reunir-se amb Puigdemont i abordar la situació.

Si JxCat proposa oficialment que sigui Sánchez el candidat, el jutge Pablo Llarena hauria de determinar com es garanteix que pugui exercir els seus drets polítics com a diputat i com a candidat a la investidura, atès que no està inhabilitat i que preserva tots els seus drets. Hi ha, però, una decisió prèvia que indica les difi-

L'APUNT

Arrimadas no fa servir l'AVE

Jordi Panyella

Diuen els portadors de l'oracle que vaticina un imminent col·lapse de l'economia de Catalunya si el procés independentista no s'atura, que aquest país nostre ha deixat de ser interessant per invertir-hi a causa de la tensió política i que els agents econòmics en comptes de venir aquí en marxen esperitats. Tota aquesta gent que un dia rere un altre escupen la cantarella tremen-

disto no deuen ser usuaris de l'AVE, el tren que uneix a tota llet Madrid i Barcelona carregat, majoritàriament, d'homes i dones de negocis. Sense anar gaire lluny, el tren que ahir a les 7 i 20 del matí sortia de l'estació d'Atocha per arribar a Barcelona a les 9 i 50 minuts anava tot ple, i tot vol dir tot. Gent de negocis que arriben a Catalunya, no negocis que se'n van.



El PSC demana al TC que desbloquegi la legislatura

■ Hi presenta un recurs d'empara i li reclama que anul·li la decisió del president d'ajornar 'sine die' la investidura



Emma Ansola ahir al Parlament anunciant la presentació del recurs d'empara ■ EFE

Emma Ansola
BARCELONA

Ni la Mesa del Parlament ni la junta de portaveus van desencallar ahir la situació de bloqueig en què es troba la dotzena legislatura, que no acaba d'arrencar a falta d'un president de la Generalitat investit. La situació, a més, és agreujada perquè el rellotge dels *tempos* parlamentaris està aturat. Per aquest motiu, ahir el PSC, després d'haver reclamat, sense èxit, al president del Parlament que posi en marxa el rellotge perquè comenci a comptar el termini de dos mesos per celebrar un ple d'investidura, va decidir finalment presentar un recurs d'empara al Tribunal Constitucional ja que considera que la situació de bloqueig vulnera els drets dels diputats.

Concretament, el PSC demana al tribunal que declari la nul·litat de la decisió que el president del Parlament va prendre el 30 de gener passat per la

qual ajornava *sine die* la celebració del ple que havia estat convocat aquell mateix dia. En aquest sentit, s'aposta perquè el TC doni per iniciat el termini de dos mesos per celebrar una investidura que, en cas de resultar fallida, donaria peu, un cop esgotat el termini, a la convocatòria de noves eleccions.

Cs també mira el TC

Amb la presentació del recurs, el PSC es desmarca ahir de la petició que va registrar Ciutadans per demanar la convocatòria d'un ple, sol·licitud que ahir no va ser tractada ni a la Mesa ni a la junta, però que tampoc solucionaria el desbloqueig, ja que la mera convocatòria d'un ple no activaria el rellotge parlamentari. A més a més, l'ordre del dia de la sessió, així com la data, està subjecte al que aprovi la junta de portaveus, en què la majoria parlamentària és de les forces sobiranistes. Sí que es va admetre a tràmit la proposta dels Comuns,

que, no obstant això, tampoc permetria —en cas que fos discutida i aprovada en un ple— desbloquejar la legislatura.

Ciutadans, que ahir també va mostrar el seu enuig perquè la seva petició de ple no havia estat ni tractada en les reunions, va reclamar la convocatòria d'una junta de portaveus al més aviat possible per tractar aquest punt. La presidenta de Cs, Inés Arrimadas, va assegurar que si no es convocava també presentarien un recurs d'empara al Constitucional.

Les vies que podrien desbloquejar la situació i posar el rellotge en marxa serien la celebració d'una investidura o l'anunci del president d'una nova roda de contactes per trobar un altre candidat. A hores d'ara el TC encara ha de respondre a les al·legacions que la cambra va presentar contra les mesures cautelars dictades per aquest tribunal contra la investidura a distància de Puigdemont. ■

cultats amb què podria entomar el Tribunal Suprem aquesta investidura, tot i el precedent de Juan Carlos Yoldi, a qui l'Audiència Territorial de Pamplona va permetre el 1987 sotmetre's a un debat d'investidura malgrat estar empresonat. Llàrena ja va rebutjar que Junqueras i Sánchez assistissin al debat d'investidura que va ser convocat i ajornat el 30 de gener, després d'haver delegat en la mesa del Parlament la manera de delegar el seu vot. Una delegació que ja es va exercir en el ple de constitució del Parlament tot i que no hi havia precedents parlamentaris ni la previsió reglamentària corresponent.

Després d'una altra setmana de negociacions entre ERC i JxCat, amb la premissa de l'autoimposada discreció després de la

crisi de dimarts passat, i també després de la declaració de dilluns al Tribunal Suprem de la secretària general dels republicans, Marta Rovira, l'acord es podria desencallar de forma imminent. No hi ha garanties, però, que l'optimisme que aflora de les converses no es pugui tornar a dinamitar si es produeixen moviments que tornin a incomodar els negociadors.

La mesa guanya temps

De fet, la decisió d'ahir de la mesa del Parlament de demanar un informe als lletrats sobre la tramitació de la reforma de la llei de la presidència per regular una investidura a distància va generar malestar a JxCat, que considera que és possible tirar-la endavant. Els de Puigdemont, però, van evitar que la si-

tuació perjudiqués les converses i la petició de l'informe es va presentar com un acord entre els dos socis. El pronunciament dels lletrats els dona temps per consensuar l'admissió a tràmit. La decisió de demanar-lo, a més, es va produir després que els lletrats expressessin els seus dubtes sobre si la norma contravé les mesures cautelars imposades pel Tribunal Constitucional sobre el ple d'investidura de Puigdemont, i en un moment en què l'oposició és contrària a tirar-la endavant. També es preveu que els lletrats determinin com es garanteix a l'oposició la capacitat de presentar esmenes quan es tracta d'una proposició de llei que es pretén tramitar per lectura única, amb l'aval que el TC ja va fer d'aquesta via. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Suïssa, nou front intern

■ Gabriel demanarà asil si l'Estat emet una ordre contra ella, que es podria resoldre en mig any ■ Les autoritats helvètiques recorden que no extradeixen per delictes polítics

Emili Bella
BARCELONA

El paradís dels referèndums i de la neutralitat. Anna Gabriel vota per Suïssa per defensar-se de la persecució judicial espanyola. La CUP addueix que la decisió de no presentar-se avui davant del Tribunal Suprem i romandre a Ginebra respon primerament i principalment al fet que l'exdiputada "no té garantit un judici just" a Espanya. "L'objectiu és la venjança i la humiliació a tot el poble de Catalunya. No es jutgen fets, es jutja el que els ciutadans pensem, una ideologia", va denunciar ahir l'advocat de Gabriel a Barcelona, el seu company de la CUP Benet Salellas.

La tria de Suïssa no és casual: la cupaire estarà fora de l'abast de les euroordres –ja que Suïssa no forma part de la Unió Europea–, dins de l'espai Schengen de lliure circulació i a la meca del federalisme, un país identificat amb la neutralitat i avesat a les urnes. La CUP també ha tingut en compte el vessant simbòlic de Ginebra: "L'Anna no ha fugit, ha buscat refugi en una ciutat on han estat exiliats moltes altres: Mercè Rodoreda, Aurora Bertrana o Pau Casals".

De moment, Gabriel ja ha avançat que si l'Estat la reclama demanarà asil polític, fet que forçaria la justícia suïssa a analitzar el cas. Abans, però, caldrà veure si l'Estat espanyol emet efectivament una ordre d'extradició, tenint en compte el precedent dels exiliats a Bèlgica (el jutge Pablo Llarena va retirar les euroordres per por que fossin rebutjades per la justícia belga). "Hem analitzat amb els advocats que una extradició seria il·legal perquè no hi ha cap base per sostenir que jo he

comès cap delictes. En canvi, hi ha totes les bases per defensar que és una persecució política", va explicar l'afectada en una entrevista a la radiotelevisió pública francòfona RTS. "Suïssa no accepta l'extradició de perseguits polítics, que és el meu cas", va rematar.

Efectivament, el govern suís va advertir ahir que "a priori" el cas de Gabriel sembla estar lligat a delictes polítics que a Suïssa no tenen base jurídica, per la qual cosa una eventual sol·licitud d'extradició seria probablement rebutjada. La petició "hauria de ser analitzada amb precisió", va dir a Efe Folco Galli, portaveu del Departament de Justícia.

Salellas treballa amb l'escenari que en la hipòtesi que Espanya reclami Gabriel, les autoritats judicials suïsses "hauran de prendre una posició": "Ens movem en un escenari d'entre sis i deu mesos per resoldre una petició d'extradició." El termini es podria escurçar en funció de si l'exdiputada es trobés privada de llibertat a Suïssa.

Segons va piular ahir el professor de dret constitucional i exlletrat del Tribunal Constitucional Joaquín Urías, "el que fa Anna Gabriel és convertir una mera declaració judicial en un problema internacional. Ara si el jutge Llarena vol imputar-la haurà d'esperar més d'un any que Suïssa l'extradeixi, demanarà asil i Suïssa examinarà les actuacions contra el procés".

Calendaris al marge, el gest de Gabriel busca "difícultar el procediment antidemocràtic" del Suprem –en paraules de Salellas–, internacionalitzar la situació política catalana amb l'entrada de nous actors en el debat i, si la reacció espanyola hi porta, mi-



Anna Gabriel,
al Parlament el
2016 ■ AFP / JOSEP LAGO

rar d'arrencar un pronunciament de la justícia suïssa, tenint en compte que la Convenció Europea d'Extradició, en l'article 3, prohibeix les entregues per delictes polítics. "La justícia suïssa es pronunciarà, esperem, en el sentit d'explicar que la causa general contra Catalunya n'és un exemple", va afirmar Salellas.

Suïssa és sensible al cas català. Un grup de diputats dels principals partits d'aquell país van constituir el 2016 un grup d'amistat Suïssa-Catalunya per fer un seguiment de l'evolució del procés d'independència. A més, el Departament Federal d'Afers Estrangers va oferir la seva mediació l'octubre passat, poc després del referèndum, entre les autoritats espanyoles i catalanes. El corresponsal del *The New York Times* a Espanya i Portugal –basat a

Madrid–, Raphael Minder, d'origen suís, adverteix, però, que malgrat que en altres ocasions el seu país hagi jugat un paper de mediació, Suïssa no entrarà en si es tracta d'un judici polític ni en si hi ha separació de poders a l'Estat espanyol: "La neutralitat suïssa implica que Suïssa no s'hi ficarà." Minder, autor del llibre *The Struggle for Catalonia*, veu molt prematur parlar d'una ordre d'extradició i considera que en qualsevol cas caldria veure quin tipus de sol·licitud fa Espanya: si els càrrecs que imputessin a Gabriel encaixen amb la legislació helvètica, que no preveu els delictes de sedició ni rebel·lió.

En el camí de la internacionalització, la CUP preveu explotar Ginebra com a seu de múltiples organismes internacionals, començant per les Nacions Unides. La formació anun-

cia que Gabriel exercirà un paper d'"interlocució, debat i presència" en aquests fòrums. Salellas va esmentar que el Consell de Drets Humans de l'ONU té programades aquest any diverses sessions en què la CUP vol fer ressonar el cas català.

Precedents

No seria el primer cop que Suïssa i Espanya negocien una extradició. El 2002 Madrid va reclamar l'alemanya Gabrielle Kanze –detinguda a Suïssa– per presumpta pertinença a ETA. Set mesos més tard, el Tribunal Federal va confirmar l'aprovació de l'extradició, a la qual el Comitè de l'ONU Contra la Tortura es va oposar.

Un cas sonat va ser el de l'informàtic francès Hervé Falciani, detingut el 2012 a Barcelona per ordre suïssa arran de la sostracció de dades de la filial helvèti-

ca del banc HSBC, que va posar al descobert desenes de milers d'evasors fiscals. L'Audiència Nacional va rebutjar l'extradició, ja que les autoritats suïsses acusaven Falciani d'haver violat el secret bancari, una figura legal que a Espanya no existeix.

Més endavant, l'exregidora d'Herri Batasuna a Asteasu, Nekane Txapartegi, acusada de pertinença a ETA, va ser detinguda a Zuric el 2016. Txapartegi va demanar asil a Suïssa per tortures i com a "perseguida política". Suïssa va aprovar-ne l'extradició al març, però Txapartegi finalment no va ser entregada perquè l'Audiència va deixar sense efecte, per prescripció, el procediment. "No crec que ara la justícia suïssa funcioni basant-se a prendre mesures de petita venjança pel cas Falciani", observa Minder. ■

nacional



Diputats, exdiputats i membres del secretariat nacional compareixien ahir per explicar la decisió ■ JOSEP LOSADA

Gabriel porta la denúncia de la CUP fora un cop Boya ha fet la declaració política

■ L'exdiputada obre un nou front en la campanya exterior contra el judici a l'independentisme ■ Fa temps que la formació va decidir la marxa a Ginebra

Buscar la solidaritat dels suïssos

Antoine Hariri és un periodista *free lance* autor de l'entrevista a Anna Gabriel que ahir va publicar el diari *Le Temps* de Lausana. Hariri, amb qui havia contactat el grup de solidaritat suïsa que dona suport a Gabriel, va explicar ahir a El Punt Avui que l'opinió pública helvètica pot bolcar-se fàcilment a favor de l'exdiputada de la CUP. "Com va passar fa uns mesos amb el cas de l'etarra Nekane Txapartegi, pot iniciar-se una onada de solidaritat de gent que demani al govern suïsa que aturi una possible extradició de Gabriel", va assegurar el periodista, que recorda que en aquell cas el Ministeri de Justícia suïsa va rebre milers de cartes de ciutadans contraris a l'extradició. Hariri creu, a més, que el fet que en el cas d'Anna Gabriel no hi hagi violència i sigui clarament "polí-

tic" pot ajudar encara més a l'hora de despertar la solidaritat suïssa, en un país "on les ONG tenen molt força i influència".

El periodista pensa també que l'arribada de Gabriel a Suïssa i el debat sobre la seva extradició a l'Estat espanyol, si aquest la demana, pot crear un important problema diplomàtic al país helvètic, que "podria buscar un acord abans, com que Espanya enviés una comissió rogatòria, per exemple".

Els suïssos van posar-se del costat dels catalans després de la repressió de l'1-O i també han seguit molt de prop les eleccions del mes de desembre i l'exili a Bèlgica del president Puigdemont i dels quatre consellers. "També troben molt malament que la justícia no sigui independent", afirma Hariri. ■ M.R.

Xavier Miró
BARCELONA

L'exdiputada de la CUP Anna Gabriel assumirà des de Ginebra la denúncia internacional que la formació vol fer del judici a l'independentisme. Un cop comunicada ahir al matí al Tribunal Suprem la seva negativa a declarar avui davant del jutge Llaena, la CUP explicava a la tarda que Gabriel s'afegeix al front per denunciar la persecució judicial i política contra l'independentisme que ja encarnen des de Bèlgica Puigdemont i els consellers. La CUP va planejar fa setmanes la marxa de Gabriel a Suïssa, tot i que la decisió no s'ha explicat fins que l'exdiputada Mireia Boya no ha fet la seva declaració de reafirmació política davant del jutge. La formació revelava ahir que ambdós papers formen part de la mateixa estratègia política decidida col·lectivament.

Després de comunicar per escrit al Suprem que Gabriel no prestaria declaració, el també exdiputat i advocat de l'encausada,

Les frases

“Són dues estratègies en un marc comú. La política, al Suprem, de Boya, i la internacional de Gabriel”

Benet Salellas
ADVOCAT I EXDIPUTAT DE LA CUP

Benet Salellas, explicava a la tarda que Gabriel ha decidit "buscar refugi" a Ginebra perquè considera que no té garantit un judici just al Suprem —la CUP el qualifica de "judici polític que pretén perseguir tot un poble", en paraules de la portaveu Maria Sirvent.

“Venjança i humiliació”

Després de defensar que la causa oberta no té les garanties judicials i procedimentals desitjables, Salellas qualifica de "venjança i humiliació de tot el poble de Catalunya" l'objectiu judicial. En primer lloc, l'advocat de la formació recorda que el procediment s'hauria d'haver instruït en un jutjat de Barcelona o, en el cas dels aforats, al Tribunal Superior de Jus-

“Puigdemont i la CUP tenen la mateixa actitud. Pensen igual, actuen igual i fugen igual”

Inés Arrimadas
PRESIDENTA DEL GRUP DE CIUTADANS

tícia de Catalunya i no pas al Suprem però "la cúpula judicial ha volgut estirar el procediment". Segons ell, la sala penal del Suprem participa "d'una concertació d'estat amb el poder polític" contra l'independentisme.

L'advocat de Gabriel afirma que les mateixes interlocutòries de Llaena demostren que "no es jutgen fets, sinó que l'objecte de la investigació és el projecte polític dels encausats". Així, Salellas assegura que no se sap amb certesa què s'investiga en la causa perquè en un lloc s'afirma que l'objecte és el referèndum de l'1-O, en altres resolucions que és la declaració d'independència o les partides dels presupostos, "i en alguns

atestats de la Guàrdia Civil, fins i tot, l'acord de govern entre CiU i ERC". L'exdiputat també recorda que la justícia espanyola està duent a terme una "triple investigació" del major i la intendent dels Mossos a l'Audiència Nacional paral·lelament als procediments oberts pel Suprem i pel jutjat número 13 de Barcelona, "sobre delictes que tenen les penes més greus del Codi Penal". "Si poguessin imputar delictes de cadena perpètua, ho farien", hi afegeix. Gabriel tindrà la cobertura de la CUP que necessiti, també econòmica si cal, conclou Salellas.

Crítiques de Cs, el PSC i el PP

A Ciutadans, al PSC i al PP no els ha agradat la decisió de Gabriel. Per la líder de l'oposició, Inés Arrimadas, "Puigdemont i la CUP pensen, actuen i fugen igual". Pel socialista Miquel Iceta, Gabriel hauria hagut de compareixer al Suprem. "No eren tan valents com presumien", afirmava sobre la formació el diputat del PP Alejandro Fernández. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Mas diu al Suprem que l'1-0 va ser real i la DUI, simbòlica

■ El jutge Llarena deixa en llibertat sense mesures cautelars l'expresident de la Generalitat i l'exresponsable de l'AMI ■ L'exmandatari nega el comitè estratègic i admet reunions "polítiques"



L'expresident de la Generalitat Artur Mas i l'expresidenta de l'AMI Neus Lloveras ahir a la sortida del Tribunal Suprem ■ AFP / EFE



canvi, per VOX –l'acusació popular– l'interrogatori de Mas havia posat en evidència que les anotacions de l'agenda de Josep Maria Jové, exnúmero dos d'Oriol Junqueras, eren una realitat i tenien com a objectiu preparar l'1-0 i la consecució de la independència.

D'altra banda, Mas va corroborar que durant la seva presidència hi va haver un canal de diàleg obert entre la Generalitat, el PP (amb Pedro Arriola) i el PSOE (amb José Enrique Serrano) per tal de buscar sortides a la situació catalana, però que es va dinamitar amb la convocatòria del 9-N. Una diàleg que entenia que l'Estat no va voler establir els dos últims anys.

La frase

“No m'he hagut de retractar de res, jo defenso la sobirania i el dret a decidir del poble català”

Artur Mas
EXPRESIDENT DE LA GENERALITAT

També ahir va quedar en llibertat sense mesures cautelars –cap de les parts les va demanar– l'expresidenta de l'AMI Neus Lloveras. L'objectiu de les acusacions era determinar el paper dels ajuntaments en l'estratègia del procés i en el fet que des de l'associació anessin els consistoris a col·laborar en el referèndum. A la sortida de la declaració, Lloveras va destacar la “transparència” i la legalitat de la tasca dels ajuntaments, i negava que hagués pressionat Ada Colau per l'1-0. ■

Montse Oliva
MADRID

Artur Mas va afirmar en la seva declaració al Tribunal Suprem que no tenia cap intenció de desdir-se de la seva defensa del dret a decidir dels ciutadans i la possibilitat que Catalunya pugui assolir en un futur la independència. En aquest punt, va subratllar que l'1-0 es va produir un referèndum “real”. Una percepció que no va compartir en el cas de la DUI, la

qual va encabir en un acte parlamentari “purament simbòlic” i del qual no era partidari, i que així li ho havia fet saber al president, Carles Puigdemont, advertint-lo dels riscos, van assenyalar fons judicials. Després de més de dues hores d'interrogatori, Mas va sortir en llibertat sense mesures cautelars, tot i que l'acusació popular havia reclamat una fiança de 60.000 euros, una petició a la qual es va adherir el fiscal.

L'expresident català va focalitzar la tercera jornada de declaracions fixades pel magistrat Pablo Llarena arran d'un informe de la Guàrdia Civil, presentat a finals de l'any passat, en el qual s'establí l'existència d'un comitè estratègic en què també se situava Mas. L'expresident va negar l'existència d'aquesta estructura organitzativa, si bé admetia haver participat en reunions informals que va circumscriure en l'àmbit “polític”. En

El fiscal demana pròrroga

La fiscalia va demanar ahir al jutge del Tribunal Suprem que s'ampliï el període d'instrucció fins a divuit mesos, aduint que es tracta d'una causa complexa. El termini inicial de sis mesos per dur a terme aquesta fase conclouria a finals d'abril, i és per això que, atenent l'elevat nombre d'investigats i les múltiples proves demanades, el ministeri públic considera neces-

sària la pròrroga. Això podria dificultar, en tot cas, complir les previsions de l'executiu espanyol –que confiava que en les properes setmanes, un cop processats, fossin inhabilitats abans de celebrar-se el judici–, però també provoca neguit entre les defenses perquè això podria fer que s'allargués la presó preventiva dels quatre investigats que continuen a la presó.

Alcoberro: “No hi ha res que sumi més que la brutalitat policial”

Toni Dalmau
GIRONA

El vicepresident de l'ANC, Agustí Alcoberro, va afirmar ahir que tot i la repressió exercida contra Catalunya, la base independentista segueix creixent i té força per continuar avançant cap a la construcció de la república.

Alcoberro, que ahir al vespre va participar com a convidat al programa *L'illa de Robinson* d'El Punt Avui Televisió, va assegurar que els fets de l'1 d'octubre marcaran moltes generacions: “L'autèntica valentia és tenir por i superar-la. Això és el que varem fer l'1-0 més de dos milions de catalanes i ca-

talans. Hem trencat amb l'Estat espanyol i ja no farem cap pas enrere. No hi ha res que sumi més que la brutalitat policial.”

L'ANC celebrarà diumenge la seva assemblea general ordinària, de la qual haurà de sortir el nou full de ruta de l'entitat. En aquest sentit, Alcoberro va apuntar que s'ha en-

trat en un nou cicle polític de molta complexitat: “L'autonomia que tindrem continuarà intervinguda per Madrid. Hi haurà un govern exterior que mantindrà la flama i un d'interior que haurà de tirar endavant les institucions, i tot plegat es farà amb la força del carer.” ■



Agustí Alcoberro, ahir al vespre, en un moment del programa d'El Punt Avui TV 'L'illa de Robinson' ■ QUIM PUIG

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Manifestació convocada per Som Escola, en defensa del model de normalització lingüística, el juny del 2014 a Barcelona ■ JOSEP LOSADA

El TC anul·la les 'beques Wert' per escolaritzar en castellà

- El Constitucional estima de forma parcial el recurs presentat per la Generalitat contra la Lomqe
- Ensenyament ha rebut 154 peticions de pares, de les quals se n'han aprovat només 50

Virtudes Pérez
BARCELONA

En plena voràgine política i mediàtica arran de l'últim intent del govern del PP de qüestionar el model educatiu català, el Tribunal Constitucional (TC) va fer pública ahir una sentència que estima de forma parcial el recurs presentat per la Generalitat contra la llei orgànica de millora de la qualitat educativa (Lomqe) –la famosa *lleí Wert*– i anul·la el procediment ideat per l'exministre per garantir l'escolarització en castellà en centres privats. En concret, el TC es refereix a tres apartats de la disposició addicional 38a 4c, dirigida especialment a Catalunya, que atorgaven a l'Estat la capacitat administrativa, a través de l'Alta Inspecció d'Educació, no només de decidir sobre l'escolarització en castellà dels alumnes que així ho

demanessin, sinó també d'assumir el cost que aquesta escolarització comportés si s'havia de fer en un centre privat per falta d'oferta pública. Aquesta maniobra introduïda a la Lomqe i ara tombada pel Constitucional es va batejar en el seu dia com a *beques Wert* i es va estimar que tindria un cost de 6.000 euros per alumne que l'Estat descomptaria després al Departament d'Ensenyament de la Generalitat.

La sentència del TC considera que "el sistema dissenyat per la llei per garantir l'ensenyament en castellà amb fons públics no respecta el repartiment de competències entre l'Estat i la comunitat autònoma". El TC recorda que l'Estat "només té competències normatives" i que el "procediment d'execució substitutòria" que preveu la llei és "injustificat", "envaeix competèn-

Les frases

“El sistema dissenyat per la llei no respecta el repartiment de competències entre l'Estat i autonomia”

“Excedeix tots els límits de l'Alta Inspecció d'Educació i habilita l'Estat a intervenir”

“El procediment envaeix competències assumides per la Generalitat i vulnera el règim lingüístic”
Sentència del TC

La sentència complica els plans de La Moncloa

El ministre d'Educació, Íñigo Méndez de Vigo, admestia ahir que s'haurà de valorar la sentència feta pública ahir pel TC abans de determinar com es farà efectiu el compromís de posar fi al model d'immersió a Catalunya. Després d'incidir en el fet que l'executiu espanyol "acatarà" la decisió judicial, no amagava la seva sorpresa pel fet que precisament ara s'hagi fet pública la resolució i afegia que el seu departament necessitarà temps per analitzar el contin-

gut i traslladar-lo "als nostres estudis i reflexions". Així ho va confirmar als passadissos del Senat, després que minuts abans hagués evitat replicar al portaveu del PDeCAT, Josep Lluís Cleries, el qual li havia retret el setge al model i el fet que el TC els hagi dit "que no tenen raó". També el president del PP català, Xavier García Albiol, reconeixia que la decisió judicial té conseqüències i "condiciona" els plans de La Moncloa i ajorna encara més l'intent de can-

viar el model lingüístic actual que no amaguen que encara no tenen del tot definit. Per tot plegat, García Albiol considera que és moment de consensuar una resposta conjunta que vagi més enllà del PP i Ciutadans. "Ja n'hi ha prou d'experiments i frases buides", sentenciava, tot subratllant que ara més que mai l'executiu espanyol s'haurà de prendre un temps per poder aplicar una solució que sigui "seriosa, real i possible". ■ M. OLIVA

cies assumides per la Generalitat i vulnera el règim lingüístic de l'ensenyament a Catalunya".

Segons el Tribunal, el procediment dissenyat a la Lomqe "excedeix" tots els límits de l'Alta Inspecció d'Educació ja que no només "habilita l'Estat a intervenir" sinó que "no es proporciona a la comunitat autònoma cap canal per manifestar el seu punt de vista com a administració responsable de la programació educativa". Des d'aquest punt de vista, la sentència deixa ben clar que les atribucions que s'atorguen a la inspecció "envaeixen competències" de la Generalitat.

La Generalitat va presentar recurs contra la *lleí Wert* el 6 de març de l'any 2014. Des de l'any 2014, el Departament d'Ensenyament ha rebut 154 peticions de pares per escolaritzar els seus fills en castellà, de les quals, segons van confirmar ahir fonts del departament, només se n'han aprovat 50. Fins ara, però, segons van corroborar les mateixes fonts, el ministeri no ha descomptat cap partida pressupostària per aquest concepte. De fet, aquestes *beques* havien estat paralitzades per decisió del Tribunal Superior de Justícia de Madrid (TSJM), que va ordenar que no es fessin efectives mentre no es resolgués el recurs de constitucionalitat presentat per la Generalitat.

Més aspectes

A banda de tombar les *beques Wert*, el TC també declara inconstitucional la disposició final 7a bis, que atribuïa a l'Estat la capacitat d'establir, via reglament, les bases per a una educació plurilingüe des del segon curs d'educació infantil fins al batxillerat. I considera igualment que la nova configuració de l'estructura de les assignatures que fa la Lomqe "limita la capacitat de les comunitats autònomes de complementar els continguts bàsics".

Finalment, la sentència, aprovada per unanimitat i de la qual ha estat ponent el magistrat Fernando Valdés Dal-Ré, estableix que és constitucional que l'Estat pugui fixar els criteris d'admissió als cicles de grau mitjà i superior d'FP quan l'oferta sigui inferior a la demanda. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYA LLIBERTAT

Crítiques a la renovació dels concerts escolars

La comunitat educativa critica la segregació als centres concertats La signatura de la resolució seria al març

Redacció
BARCELONA

La Federació d'Associacions de Pares i Mares de Catalunya (Fapac) va titllar ahir de "pas enrere" la renovació dels 1.956 concerts educatius en les etapes d'infantil i secundària en la lluita contra la segregació dels alumnes per raons socioeconòmiques i de gènere. Per aquest motiu, gran part de la comunitat educativa –la Fapac, la Fapaes, el sindicat Ustec-STES, l'associació de mestres Rosa Sensat i sindicats d'estudiants– han sumat esforços amb la CUP i Catalunya en Comú-Podem per evitar la signatura de la resolució dels concerts educatius, autoritzada en el darrer Consell de Ministres i que es podria fer efectiva la pri-

La frase

“La renovació dels concerts educatius és un pas enrere en la lluita contra la segregació escolar”

Belén Tascón
PRESIDENTA DE LA FAPAC

mera quinzena de març. En aquest sentit, el portaveu d'Ustec-STES, Ramon Font, va dir que encara hi ha "un marge de maniobra" abans no se signi la resolució, que aprofitaran per intentar que "no es renovi el concert educatiu a les 16 escoles d'elit que segreguen per sexe". La Fapac va mostrar la seva preocupació per la renovació dels concerts educatius recordant que, si es fa efectiva la separació edu-

cativa per motius socioeconòmics i de sexe s'allargarà quatre anys més. Ara la comunitat educativa s'ha proposat crear "un espai per impulsar mobilitzacions" amb l'horitzó posat l'any 2020, quan s'ha de renovar el concert amb les escoles de primària, va anunciar Font.

La presidenta de la Fapac, Belén Tascón, va criticar alhora el que defineix com un "atac al model lingüístic a l'escola catalana" per l'anunci també posterior al Consell de Ministres d'incloure una casella en el formulari de matriculació als centres educatius per poder escollir el castellà com a llengua vehicular. Tascón va considerar que aquesta mesura és "una cortina de fum" que amaga la renovació dels concerts educatius. ■



Alumnes de primària estudien en una escola de Manresa ■ EL PUNT

Ajornada un mes la preinscripció del curs vinent

El Departament d'Ensenyament va anunciar que s'ajorna un mes el procés de preinscripció escolar del curs 2018/2019 en les etapes d'infantil, primària i secundària, de manera que s'iniciarà a finals de la primera setmana o la segona d'abril. La decisió de reduir gairebé un mes el calendari de preinscripció, tal com justifica la mateixa conselleria, respon a "la demanda reiterada de diversos sec-

tors de la comunitat educativa" i ja va ser comunicada fa uns dies als representants dels municipis. Així, la mesura "facilitarà que un nombre més gran d'alumnes novins o que es trobin situacions de canvis, per exemple de domicili, puguin participar en el procés de preinscripció de manera ordinària", explica Ensenyament. També es redueix el temps d'espera –un mes– entre la preinscripció i

la matrícula definitiva, reduint-ne l'angoixa que genera. Tant la Fapac la Ustec-STES van coincidir a dir que "no és un problema, ja que el calendari de matriculació es podrà portar a terme sense problemes". D'altra banda, s'incorporarà com a novetat la realització de la preinscripció als cicles formatius de grau superior d'FP per via electrònica i s'eliminarà la preinscripció en paper.

METGES SENSE FRONTERES

fes-te soci:
902 15 15 07
www.msf.es

Ajuntament de Santa Coloma de Cervelló

ANUNCI

La Junta de Govern Local en data 25 de gener de 2018 ha pres l'acord que tot seguit es transcriu en la seva part resolutiva:

"APROVACIÓ INICIAL DE LA MODIFICACIÓ PUNTUAL DEL PLA ESPECIAL DE REFORMA INTERIOR DE SANTA COLOMA CENTRE PER TAL D'ANUL·LAR DE L'INVENTARI UN HABITATGE UNIFAMILIAR AÏLLAT A L'AV. BAIX LLOBREGAT NÚM. 35.

Primer.- Aprovar inicialment la modificació puntual del Pla especial de reforma interior de Santa Coloma Centre per tal d'anul·lar de l'inventari un habitatge unifamiliar aïllat a l'Av. Baix Llobregat núm. 35, promoguda per la senyora Isabel Guerrero Cases i redactada per l'arquitecte Óscar Huertas Montes (32714 COAC) de Moot Arquitectura SLPU.

Segon.- Aprovar la suspensió de l'atorgament de llicències de parcel·lació de terrenys, d'edificació, reforma, rehabilitació o enderrocament de construccions, d'instal·lació o ampliació d'activitats o usos concrets i d'altres autoritzacions municipals connexes establertes per la legislació sectorial.

L'àmbit de la suspensió es correspon amb tot l'àmbit de la modificació del planejament. La suspensió tindrà una durada màxima de dos anys a comptar des de la seva publicació. Els efectes de la suspensió de llicències s'extingiran:

- Automàticament pel transcurs del termini màxim de dos anys des de la seva publicació.
- En qualsevol cas, amb l'entrada en vigor de la modificació puntual del PERI de Santa Coloma Centre, objecte d'aquest expedient.
- En cas que aquest Ajuntament acordi deixar sense efectes la tramitació de la modificació del planejament, o bé quan durant el procés de la seva tramitació quedin sense efectes les determinacions que hagin donat lloc a l'aplicació de la suspensió preceptiva.

Tercer.- Sol·licitar l'expedient a informació pública durant el termini d'un mes, mitjançant anunci inserit en el tauler d'edictes electrònic de l'Ajuntament, en el Butlletí Oficial de la Província de Barcelona i en un dels diaris de premsa periòdica de més divulgació en l'àmbit municipal. Durant aquest període qualsevol persona podrà consultar l'expedient i, si escau, formular al·legacions.

http://www.santacolomadecervello.cat/PLANEJAMENT/H108_PR04_05_Aprovacio_inicial_Av_BaixL_35.pdf

Quart.- Sol·licitar, simultàniament al tràmit d'informació pública, l'informe de la Direcció General del Patrimoni Cultural, organisme afectat per raó de les seves competències sectorials.

Cinquè.- Citar personalment al tràmit d'informació pública les persones propietàries de la finca afectada per la modificació del planejament aprovada inicialment, que són les següents: senyora Isabel Guerrero Cases, senyora Isabel Triano Guerrero, senyora Noelia Triano Sierra i senyora Alejandra Triano Sierra."

Anna Martínez i Almorí
Alcaldessa
Santa Coloma de Cervelló, 14 de febrer de 2018

Agència Catalana de l'Aigua

ANUNCI

d'informació pública del lloc, el dia i l'hora per a la redacció d'actes prèvies a l'ocupació de les finques afectades per l'execució del projecte constructiu de l'estació depuradora d'aigües residuals i dels col·lectors en alta de Vilada, al terme municipal de Vilada (Berguedà).

Se sotmeten a informació pública el lloc, el dia i l'hora per a la redacció d'actes prèvies a l'ocupació de les finques afectades per l'execució del projecte constructiu de l'estació depuradora d'aigües residuals i dels col·lectors en alta de Vilada, al terme municipal de Vilada (Berguedà).

La present informació pública s'efectua de conformitat amb la Resolució de 31 de gener de 2018 de l'Agència Catalana de l'Aigua del Departament de Territori i Sostenibilitat, que textualment diu:

"Atès que, d'acord amb el que estableix l'article 56 del Reglament de 26 d'abril de 1957 de la Llei d'expropiació forçosa de 16 de desembre de 1954, s'ha publicat la relació dels béns i els drets afectats pel projecte esmentat al DOGC núm. 7317, de 27 de febrer de 2017, i als diaris El Periódico i El Punt Avui en data 28 de febrer de 2017 i la seva aprovació definitiva al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya número 7396 de 22 de juny de 2017;

El present projecte s'emmarca dins el que preveu l'article 11 de la Llei 10/2011, de 29 de desembre, de simplificació i millorament de la regulació normativa, on es fa referència que l'aprovació de projectes corresponents a obres hidràuliques d'interès prioritari de la Generalitat de Catalunya comporta la declaració d'urgent ocupació dels béns i drets afectats.

D'acord amb el que preveu l'article 52, conseqüència 2, de la Llei esmentada, he resultat:

Fixar el lloc, el dia i l'hora assenyalades a l'annex d'aquesta Resolució per procedir a la redacció de les actes prèvies a l'ocupació dels béns i els drets que s'expropien.

Aquesta Resolució es notificarà individualment a les persones interessades que s'hagin convocat, que són les que figuren a la relació exposada al tauler d'anuncis de l'Ajuntament de Vilada i d'aquesta Agència.

Han d'assistir a l'acte els titulars dels béns i els drets afectats, personalment o representats per una persona degudament autoritzada, i presentar els documents acreditatius de la seva titularitat i l'últim rebut de l'impost sobre els béns immobles (IBI) que correspongui al bé afectat i, si ho estimen convenient, poden anar acompanyats, a càrrec seu, de perits o notars.

La reunió tindrà lloc a l'ajuntament de Vilada. A continuació, els assistents es traslladaran, si escau, als terrenys afectats per tal de procedir a la redacció de les actes."

Annex

NF: número de finca; PL: polígon; PR: parcel·la

NF	PL	PR	Titulars afectats	Dia	Hora
08299-01	2	140	Pujol Canals, Josep	6/03/2018	10.00
08299-02	2	138	Batet Freixa, José	6/03/2018	10.30
08299-03	2	9031	Ajuntament de Vilada	6/03/2018	10.00
08299-04	2	137	Batet Freixa, José	6/03/2018	10.30
08299-05	2	106	Feliu Solsona, José	6/03/2018	11.00
08299-06	2	134	Ibáñez Pérez, Josep Virgili Llonch, Eivira	6/03/2018	11.30
08299-07	2	133	Monegal Espelt, Antònia	6/03/2018	12.00
08299-08	2	132	Monegal Espelt, Antònia	6/03/2018	12.00
08299-09	2	135	Ibáñez Pérez, Josep Virgili Llonch, Eivira	6/03/2018	11.30
08299-10	2	136	Batet Freixa, José	6/03/2018	10.30
08299-12	3	49	Hermes Gabarrós, Maria Teresa Miró Majem, Hereus de José	6/03/2018	12.30
08299-13	3	9016	Diputació de Barcelona	6/03/2018	13.00
08299-14	3	50	Picas Ricard, Francesc Sala Gendrau, Isabel	6/03/2018	13.00

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Escola catalana

EN DEFENSA DEL MODEL Les direccions i les associacions de pares i mares de sis escoles catalanes mostren el rebuig de l'adulteració de la immersió **CONSEQÜÈNCIA** Asseguren que una part dels alumnes no parlarien mai el català

Ferran Espada
BARCELONA

L'amenaça del govern espanyol d'intervenir en l'escola catalana per posar fi a l'actual model d'immersió

lingüística no és nova, però aquest cop ha provocat un major sotrac en el món escolar del país perquè l'aplicació de l'article 155 de la Constitució i la falta d'un govern de la Generali-

tat deixa mans lliures a l'executiu de Rajoy per intentar articular el canvi de model. La comunitat educativa de Catalunya ha viscut l'impacte de les intencions de Madrid sense dis-

tinció geogràfica o de dimensió de centres. Ho constaten els següents sis exemples d'escoles amb les quals aquest diari ha parlat, tant amb la direcció com amb l'associació

de pares i mares. Escoles que van dels Salesians de Badalona al col·legi Els Estanys de Platja d'Aro, passant per l'escola Cèsar August de Tarragona, que s'ha vist afectada per la

sentència del 25% de castellà, i escoles rurals com la Salvador Espriu de Vallfogona de Balaguer, la Pompeu Fabra de Manlleu i la Joan Coromines del centre de Mataró. ■



Marta Navarro i José Luis Muñoz, dilluns, al despatx del director ■ S.M.

“Molts nens no parlaran mai català”

JOSÉ LUIS MUÑOZ I MARTA NAVARRO Director i presidenta de l'AMPA dels Salesians Badalona

Sara Muñoz
BADALONA

José Luis Muñoz és el director de l'escola Salesians de Badalona, un centre que acull una gran diversitat d'alumnes, ja que hi aterren menors de tots els barris de la ciutat. El cent per cent dels nens i nenes que arriben a P-3 parlen castellà, assegura Muñoz. En canvi, el percentatge d'alumnes que es matriculen als Salesians i que porten el català ben après de casa és molt petit, potser d'un deu per cent. “Sense l'actual model d'immersió lingüística –afirma convençut– aquestes criatures mai arribarien a parlar els dos idiomes i, per tant, els estariem negant oportunitats de cara al futur.” Al seu costat, la presidenta de l'AMPA, Marta Navarro, subscriu cadascuna de les paraules de Muñoz. Tots dos recorden que el castellà, a banda de l'aprenentatge a l'aula, l'escolten per multitud de canals, ja sigui la família, la televisió, els llibres que tenen a casa... Per això el director del centre s'atreveix a dir que l'opció de repartir les dues llengües al cinquanta per

cent “estaria bé si tota la realitat d'aquests alumnes fos bilingüe en aquesta mateixa proporció”.

D'altra banda, tots dos comparteixen el convenciment que segregar l'alumnat en funció de l'idioma que parlen, o de qualsevol altre motiu, “és l'error més gran que es pot cometre”. Defensors a ultrança de qualsevol mesura que fomenti la cohesió social, opinen que l'actual model d'escola catalana vetlla precisament per garantir aquest fet. A més, sospiten que el govern del PP, en cas de tirar endavant la mesura, “crearia un problema on no n'hi ha, a més de la dificultat que suposaria organitzar el dia a dia de l'escola”, subratlla el seu director.

En aquesta escola de Badalona, a la qual 900 famílies confien l'educació dels seus fills, només un parell van sol·licitar el 25% d'hores en castellà. Ni tan sols es van adreçar al centre. Van signar uns papers en una paradeta i el cas va arribar a la Generalitat. “Quan vaig parlar amb ells van entendre que allò no tenia sentit”, revela Muñoz. Marta Navarro, per la seva banda, confia que el PP rectifiqui. ■

“L'ONU” a l'escola Els Estanys, a Platja d'Aro

ACOLLIDA Al centre no hi ha conflicte amb el català; ni entre l'alumnat nouvingut, freqüent en un municipi turístic

E. Agulló
CASTELL-PLATJA D'ARO

L'escola Els Estanys de Castell-Platja d'Aro, un dels tres centres públics de primària del municipi baix-empordanès, ofereix reforç d'acollida lingüística ara mateix a 26 alumnes provinents, a banda d'altres punts de l'Estat espanyol, d'origens tan diversos com la Unió Europea –França, Alemanya o Romania–, l'Amèrica Llatina –Equador, Perú, El Salvador o Hondures–, l'Àsia –Xina i Vietnam– i aquest curs en menor escala del Magrib –un algerià–. Ara mateix no hi tenen cap infant rus ni ucraïnès, que havien sovintejat en els darrers anys. I en vista d'aquest repte, en un municipi on es barregen immigrants residents a la Costa Brava amb els que lluiten per guanyar-se les garrofes quotidianes al sector turístic, la directora, Neus Costa, bromeja que els professionals d'Ensenyament sovint els reconeixen el mèrit de gestionar “una ONU educativa a petita escala”.

Se'n surten amb un servei d'acollida lingüística on s'aconsegueix que tothom s'adapti. “Els petits són molt plàstics i de seguida ho agafen tot”, explica Costa. I en el cas dels més grans, a 5è o 6è de primària han de fer un esforç addicional perquè arribin bé al pas cap a la secundària. Pel que fa a resultats acadèmics, estan habitualment per sobre de les mitjanes. I quan detecten algun punt feble miren d'incidir-hi, ja sigui en català, castellà o anglès. L'Ajuntament fins i tot subvenciona a l'AMPA l'extraescolar d'introducció al francès als alumnes de final de primària perquè tinguin més facilitat a l'institut si trien l'assignatura.

“No hi ha hagut cap queixa de famílies en els darrers anys” per la qüestió del català com a llengua vehicular, corrobora la presidenta de l'AMPA, Mar Serrano,



Serrano i Costa, a l'escola Els Estanys de Platja d'Aro ■ E.A.

d'arrels andaluses però satisfeta amb el fet que els petits siguin bilingües i canviïn de llengua amb naturalitat, com ara al pati, on sol predominar el castellà en els jocs sense cap problema. En el tracte amb les famílies, la gent de l'AMPA atén en l'idioma més còmode. I encara que no saben rus, “fem l'esforç per entendre'ns” amb pares i mares d'aquell origen.

Tant Costa com Serrano, de moment, prefereixen no capficar-se per la qüestió de la controvertida casella anunciada pel PP. La directora diu que no han rebut cap instrucció formal, i només aprecia que “les dates de preinscripció aquest any venen tard”, a partir de l'abril. Potser per efecte de la Setmana Santa. Ara bé, la directora també deixa clar que si hi ha una ordre clara, “s'haurà de complir”, com a funcionària. Altra cosa, incideix, seria poder-la implementar amb el personal actual, cosa que deixa en mans dels gestors del departament. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

“Si no fos per l'escola molts no el sabrien”

ÈXIT Destaquen el model inclusiu i d'integració per als alumnes nouvinguts

E. Ferran
MATARÓ

Al'escuela pública Joan Corominas, al centre de Mataró, l'amenaça contra la immersió lingüística també ha causat indignació. La directora del centre, Maria Rius, considera que seria una “equivocació” suprimir aquest model, que permet als alumnes de conèixer les dues llengües i d'estar-hi en contacte. “Si no fos per l'escola molts no sabrien català perquè en el seu entorn la llengua és una altra, sigui el castellà, l'àrab o el mandinga”, assegura Rius. Aquest element integrador permet als alumnes i mestres conviure en una llengua en comú. “El català no està en igualtat de condicions respecte al castellà i cal protegir-lo com s'ha fet fins ara”,



Rius i Navarro a les portes del centre ■ E.F.

hi afegeix la directora. De la mateixa manera ho veu la presidenta de l'Associació de Familiars, Lara Navarro. “No veig problema a continuar amb aquest sistema pedagògic, desterrar-lo em sembla un disbarat. A més, no és cert que el castellà estigui en una situació de risc al nostre país com volen fer entendre molts dels nostres polítics”, lamenta la representant dels pares.

I quin és l'objectiu? es pregunta la directora de l'escola quan els resultats de les proves de llengua castellana dels nostres alumnes són dins de la mitjana espanyola i fins i tot una mica per sobre. “Utilitzar la llengua amb fins polítics em sembla barroer, no tot s'hi val per esgarapar vots. Dividir els alumnes catalans per raó de llengua és una qüestió que no hem de permetre”, conclouen.

“En una escola rural és del tot inviable”

ESCOLA A la de Vallfogona de Balaguer no podrien oferir línies separades

David Marín
VALLFOGONA DE BALAGUER

Al'escuela Salvador Espriu de Vallfogona de Balaguer, un petit poble de la Noguera amb poc més d'un miler d'habitants, també veuen amb preocupació l'anunci del govern espanyol d'introduir l'opció de l'ensenyament en castellà. “Si es fa a cop de decret, s'haurà de respectar els pares que triïn aquesta opció, però això crearà un problema enorme en una escola rural com aquesta”, explica el director, Èric Berga. L'escola és d'una sola línia, i en alguna classe s'han d'ajuntar dos cursos diferents perquè no hi ha prou alumnes per curs. “No podríem oferir una línia diferent per als qui demanin l'ensenyament en castellà”, explica Berga, que a



Xavier Terés i Èric Berga ■ D.M.

més apunta que la segregació d'alumnes per llengua aniria en contra “del model d'escola integradora, que no divideix la societat pels orígens de les famílies i que garanteix bons resultats en totes les llengües”. De les 78 famílies amb nens a l'escola, 6 són castellanoparlants, i les que tenen altres llengües (sobretot provinents dels països de l'est) estan escolaritzats en català des de P3 i mai no ha estat un problema el català. “Políticament l'educació és un greu error”, lamenta Berga. Hi coincideix el president de l'AMPA, Xavier Terés. “En teoria tot el que sigui llibertat d'elecció de les famílies està bé, però en aquest tema no hi ha hagut fins ara cap problema ni demanda; de fet, és en l'aprenentatge de l'anglès on veiem que caldria insistir.” “Han creat un problema on no n'hi ha.” ■

Un element de cohesió i les mateixes oportunitats

DEFENSA L'escola Pompeu Fabra de Manlleu, al costat del model actual

Anna Aguilar
MANLLEU

“La immersió lingüística ha sigut un element molt important per aconseguir una cohesió social i perquè tot l'alumnat tingués igualtat d'oportunitats. En el cas de l'escola Pompeu Fabra i de Manlleu (Osona) en general, on tenim uns índexs elevats de població estrangera [un 28% l'any passat], ha estat una manera perquè l'escola inclusiva sigui una realitat i perquè tots els nens i nenes surtin sabent el català.” Així és com Lourdes Areñas, directora d'aquesta escola, defensa la immersió lingüística. Susagna Tubau, presidenta de l'AMPA del centre, ho subscriu: “És una eina d'integració que fa que tothom tingui les mateixes oportuni-



Lourdes Areñas, directora de l'escola ■ A.A.

tats; els nens no fan un esforç extra per incorporar una llengua més ja que poden funcionar amb dues, tres i quatre llengües.” “El castellà ja té prou presència a les aules, al pati i, moltes vegades, a casa”, comenta Tubau, en la mateixa línia que Areñas: “Els nens de qualsevol centre de Catalunya surten amb un nivell de castellà equiparable al de qualsevol altre nen de la resta de l'Estat espanyol.”

Totes dues remarquen que a l'escola Pompeu Fabra no hi ha hagut mai cap problema amb cap família, “vinguin d'on vinguin”, per la proporció del castellà a l'aula. Amb vista a la propera preinscripció, “el que deuen buscar és el dubte, el rebombori i que se'n parli, però no se n'han de poder sortir”, apunta Areñas. “Si només es tracta d'una casella podem estar contents”, opina Tubau. ■

El 25% de les classes en castellà per sentència

OBEIR L'escola Cèsar August acata l'ordre però diu que cal protegir el català

Carina Filella
TARRAGONA

Lescola Cèsar August de Tarragona és una de les que, l'any 2014, van rebre una sentència del TSJC (Tribunal Superior de Justícia de Catalunya) que imposava un percentatge del 25% de les classes en castellà, arran de la denúncia interposada pels pares d'un alumne que demanaven l'ensenyament en aquella llengua. “Vam acatar el que ens va manar el Tribunal i ho estem aplicant”, assegura Blanca Carrión, directora d'aquest centre tarragoní, en el qual hi estudien més de 600 alumnes. Carrión diu, a títol personal i no com a directora de l'escola, que comparteix absolutament els valors del model d'immersió lingüística a Catalunya, i que no és



Escola Cèsar August de Tarragona ■ ARXIU

partidària que s'escapi: “No estem d'acord amb els canvis que vol aplicar el govern espanyol”, apunta. I afegeix: “Fins que no rebem noves directrius del Departament d'Ensenyament continuarem amb el model actual.” També a títol personal opina la presidenta de l'Associació de Mares i Pares del Cèsar August, Isabel Martín, perquè diu que a l'entitat hi ha moltes veus diferents. Per ella, però, és una mesura “estúpida” que el govern espanyol vulgui posar fi a la immersió lingüística: “Estic totalment a favor de la immersió perquè hem de protegir el català; el castellà també s'ha d'aprendre i els nens i nenes ja l'aprenen, està totalment demostrat.” Martín, que prové d'una família andalusa, diu que l'actual “és un model consensuat per la societat catalana i en cap cas l'han de decidir de fora.” ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Llarena troba 47 trucades entre Trapero i Sànchez en la gran protesta del 20-S

■ El Suprem copia una desena de documents del jutge de Barcelona ■ La Guàrdia Civil indica que “dades personals” per fer les meses van sortir de Treball

Mayte Piulachs
BARCELONA

El jutjat d'instrucció 13 de Barcelona, que va iniciar el febrer del 2017 la investigació sobre els preparatius del referèndum, és el proveïdor d'informes per a la causa general contra els independentistes al Tribunal Suprem. Una evidència és que el jutge Pablo Llarena ha demanat una còpia de més d'una desena de documents, inclosos actes públics, per farcir l'acusació.

Un d'aquests és l'informe que recull “47 comunicacions” entre Jordi Sànchez, exlíder de l'ANC, i l'exmajor dels Mossos Josep Lluís Trapero durant la manifestació contra els registres de la Guàrdia Civil, el 20 de setembre passat. Van ser “24 minuts de conversa”, s'indica sense recollir el contingut perquè no tenien el telèfon punxat amb permís judicial. Sànchez sempre ha dit que hi va col·laborar. D'altra banda, la Guàrdia Civil afirma que la Generalitat va pagar 979.661 euros a Unipost per 56.196 sobres de l'1-O i que dades de “milers de persones” per als membres de les meses van sortir d'un empleat de Treball, que està imputat. ■



Agents de la Guàrdia Civil per impedir l'1-O al poble de Fonollosa, que els ha denunciat ■ A.F.

La fiscalia arxiva la denúncia a l'alcalde d'Argentona

Arxiven l'1-O a l'alcalde d'Argentona

■ L'alcalde d'Argentona, Eudald Calvo (CUP), va confirmar ahir que la fiscalia havia arxivat la denúncia contra ell i el cap de la policia local, Pere Anglada, per no haver impedit la celebració de l'1-O. Calvo es va mostrar satisfet davant una resolució “que queia pel seu propi pes”. La delegació del govern a Catalunya i la policia espanyola van denunciar que Calvo havia donat instruccions que contradien l'ordre de la fiscalia a les policies locals perquè atures-

sin el referèndum. La resolució d'ara manté que les ordres de Calvo no contradueixen cap ordenament jurídic i que els serveis que va encarregar a la policia local eren del tot legítims. L'alcalde, que malgrat que va ser citat es va negar a declarar, confia que “la mateixa justícia real que s'ha imposat en aquest cas s'estengui a les altres causes obertes”.

Sense violència dels veïns a Castellgalí

■ Un dels dos guàrdies civils que va declarar dilluns com a testimoni en el jutjat

de Manresa per la seva participació en la intervenció policial per l'1-O a Castellgalí, va reconèixer davant del jutge que els veïns no van fer servir la violència davant del dispositiu policial, segons l'ACN. Fonts jurídiques sostenen que l'agent va dir que els ciutadans concentrats van resistir pacíficament malgrat que l'atestat de la Guàrdia Civil assegura que van reaccionar amb insults, puntades de peu als agents i escopinades. El Col·legi d'Advocats de Manresa coordina les denúncies.

■ M.T. MÁRQUEZ



Senadors d'ERC defensant Valtonyc, que també va ser condemnat per enaltiment del terrorisme ■ EFE

Pena de presó per a un raper per injúries al rei

■ El TS ha ratificat els 3 anys i mig imposats per l'Audiencia Nacional

Redacció
BARCELONA

El Tribunal Suprem ha ratificat la pena de tres anys i mig de presó, imposada per l'Audiencia Nacional, per al raper mallorquí José Miguel Arenas Beltrán —conegut com Valtonyc— per enaltiment del terrorisme, calúmnies, injúries a la corona i amenaces no condicionals pel contingut d'una sèrie de cançons de les quals era l'autor i que va pujar de manera gratuïta a la xarxa. L'alt tribunal ha rebutjat així els arguments de l'acusat, que va defensar el seu dret a la llibertat d'expressió i a la creació artística, i va subratllar que el llenguatge del rap és extrem, provocador, al·legòric i simbòlic.

Segons la sentència, les cançons incloïen expressions de suport i elogi a les organitzacions terroristes Grapo, ETA i a alguns dels seus membres, contra el rei i els seus familiars i contra el president del Cercle Balear, Jorge Campos. A més, subratlla que l'Audiencia Nacional va tenir en compte que “la pluralitat dels missatges continguts a les cançons publicades a internet i amb accés obert per l'acusat tenen un indubtable caràcter laudatori de les organitzacions terroristes Grapo i ETA i dels seus membres”.

El raper ha confirmat, a Twitter, que haurà d'ingressar a la presó, i el seu advocat considera que es tracta d'una “autèntica aberració”. ■



des de 1955
Pins Mar

Situats en un entorn privilegiat i únic, vora el Mediterrani, a la costa del Maresme, gaudim d'unes excel·lents vistes. Establerts des del 1955, mantenim una tradició familiar que transmetem als nostres comensals des d'aleshores.

Tel. 937 92 69 02 · Ctra. N-II, km 651 - 08392 Sant Andreu de Llavaneres